

LLUÍS SIMARRO

(1851-1922)

Una de les més pures valors de les ciències biològiques a Espanya s'ha perdut amb la mort de Lluís Simarro. No perquè hagi deixat una extensa producció, sinó per l'eficàcia del seu exemple. Fou una figura culminant de la que podríem anomenar època de transició entre la dels prestigis verbals i la d'adveniment dels veritables treballadors originals; però el seu pas ha influït granment en la formació de l'actual generació d'investigadors, informada per un sentit modern.

Simarro fou en realitat un home extraordinari, tocat per la curiositat i que trobava el millor plaer en l'estudi isolat i anònim. Per això produí poc! Tingué pensades genials, que després han fructificat en estudis ben fecunds, i, si no escrigué, són molts els que han estat influïts per Simarro anc que fos tan sols per la convivència i la conversa preclara, en la qual sempre excel·lí.

Fou, sens cap dubte, com ha dit Lafora, el millor neuròleg i psiquiatra espanyol de la segona meitat del segle XIX; tal volta l'únic que coneixia els progressos de l'especialitat fets a tot el món. No es cregui, però, que sols com a neuròleg hagi d'ésser considerat: li interessà la ciència pura, i el seu esperit, assedegat de saber, reuní una de les més riques biblioteques particulars. En

morir deixava, només a la Universitat de Madrid, passat de set mil volums.

Era un sentimental entusiasta: la seva actuació política, cada dia més radical, n'és bona prova. Fundà l'Associació Espanyola per al Progrés de les Ciències, pensant aconseguir amb ella un ben útil instrument de progrés, i tot-hora se'l veié al davant de les agitacions més extremes. Esperit selecte, no podia conformar-se amb la present realitat espanyola. Ha mort decebut, i per això se'l veia més retret en els seus últims anys, perduda tota esperança d'una reintegració de la seva pàtria a la vida civil i de la coordinació d'Espanya amb el món de la cultura.

Al seu entorn es constituí una escola que anà a enrobustir després l'escola de Cajal, aconseguint interessar pels problemes serens de la ciència alguns joves que han esdevingut ja avui prestigis reconeguts. Si Simarro hagués estat veritable home de laboratori i recercador constant, la seva influència hauria esdevingut extraordinària, com extraordinàries eren les seves condicions i particularment la seva capacitat de suggeridor.!

La SOCIETAT DE BIOLOGIA li endreça avui, en perdre'l, el seu record més respectuós.